

Kovács Erzsébet verse

Végre róluk is beszélek ...

Mindig csak példálózunk:
Mert itt vannak: az orvosok,
Akik busás pénzeket
Vágnak - az életre fittyet - hányón -
zsebre,
mert itt vannak: az ügyvédek,
akik - nem titkolva - a jog, s
törvény nevében vastagodnak,
mert itt vannak a focisták,
kik - nem - épp - arany lábbal
jó kis kosztpénzt markolnak
meg, hát itt vannak a szücsök,
butikosok, maszekok, kupecok,
balekok, naplopó csalók.
De ki beszél óróluk:
Kik nem harácsolnak
nem telipofával dolgoznak,
hanem alig - észrevehetően,
csendesesen, de annál becsületesebben
végzik dolgukat.
Csinálják a vezetéket,
szövik a szőnyeget,
fonják a kosarat,
belüket majd - kicsüngve -
cipelik a beteget,
szállítják az utast,
tanítják a gyereket,
kitakarítják az illemhelyet,
Na és a bányászok, hordárok,
esztergályosok, repülők,
földmunkások, ácsok,
kovácsok, traktorosok,
eladók, és holnapig
sem véget - érően - sorolva
a többiek.
A nagybetűs Többiek,
akikről azt szokták
mondani: egyszerű dolgozók.
Ők róluk - ki farigcsál
zengzetes éneket?
Senkisem /sem költő, sem
filmrendező/
Ők róluk tudjuk,
vannak
és szerencse.
Holnap is lesznek ...